

یکی از توابع استان همدان از سال ۱۳۹۵ عنوان شهر جهانی سفال و پایتخت سفال ایران را به شایستگی به دوش می‌کشد. در کوچه و پیسکوچه‌های شهر لالچین بوی خاک رس می‌پیچد و صدای چرخ‌های سفالگری آن در گوش گردشگران طنین‌انداز است. قطب سفال جهان، همان جایی است که ۸۰ درصد از جمعیت ساکن و بومی‌اش در بیش از ۳۵۰ واحد کارگاهی، دستی بر آتش سفالگری دارند و صیقل سفالینه‌هایشان چشم و دل جهانیان را صفا می‌دهد. در سال گذشته،

ارزآوری حاصل از صادرات سفال به کشورهای مختلف، بیش از ۲ میلیون دلار ثبت شده است. درباره وجه تسمیه لالچین روایت‌های مختلفی وجود دارد. برخی معتقدند که به دلیل آن که مردم لالچین به یکی از شاخه‌های زبان آذری صحبت می‌کنند، این نام از پرندهای شکاری (لالچین) و یکی از قبیله‌های ترک گرفته شده و به مرور به لالچین تغییر نام پیدا کرده و برخی دیگر بر این باورند که لالچین شهر لاله‌هاست.

بیش از ۲۰ هزار هنرمند در زمینه صنایع دستی در تهران فعالیت دارند

نقش و نگار بر پیکره پایتخت

اگر تصور کرده‌اید پایتخت میلیونی کشورمان، فقط یک شهر صنعتی و اداری است که هنر در آن رونق چندانی ندارد، سخت در اشتباهید! بد نیست بدانید بیش از هزار کارگاه صنایع دستی و هنری در تهران فعال است و بیش از ۲۰ هزار هنرمند صنایع دستی در این شهر، مشغول تولید آثار هنری کم‌نظیر هستند. دوره‌های آموزشی برای زنده نگه‌داشتن صنایع دستی قدیمی در پایتخت پر طرفدار است و آمار و ارقام نشان می‌دهد بر خلاف تصورها، تهران هم یکی از مهدهای تولید دست‌سازه‌های هنری کشور است.

نیلوفر ذوالفقاری

دولار	دولار
۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۲۰,۰۰۰,۰۰۰
میزان صادرات صنایع دستی کشور در ۶ ماهه نخست سال ۱۴۰۱ بود.	حجم صادرات صنایع دستی کشور در سال ۱۴۰۰ بوده است.

ریال
۲۲۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
میزان اعتبار تسهیلاتی است که سال ۱۴۰۱ برای کارگاه‌های صنایع دستی تهران در نظر گرفته شد.

۱۱ شهر

۳ روستا

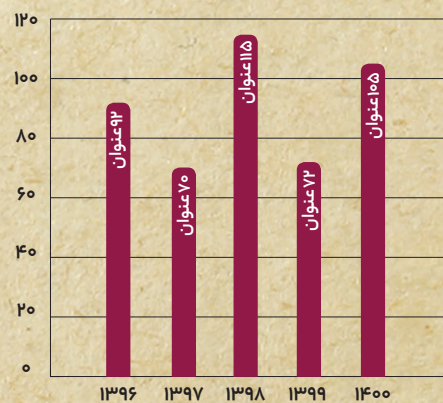
در ۶ سال گذشته با عناوین صنایع دستی منحصر به همان مناطق، ثبت جهانی شده‌اند که نشان می‌دهد ایران در ثبت جهانی شهرها و روستاهای صنایع دستی از سردمداران دنیاست.

۲۰,۰۰۰

هنرمند صنایع دستی سال گذشته در مناطق مختلف استان مشغول فعالیت و تولید بوده‌اند.

۱۳ بازارچه

صنایع دستی در سال ۱۴۰۱ در کشور ایجاد شده است.

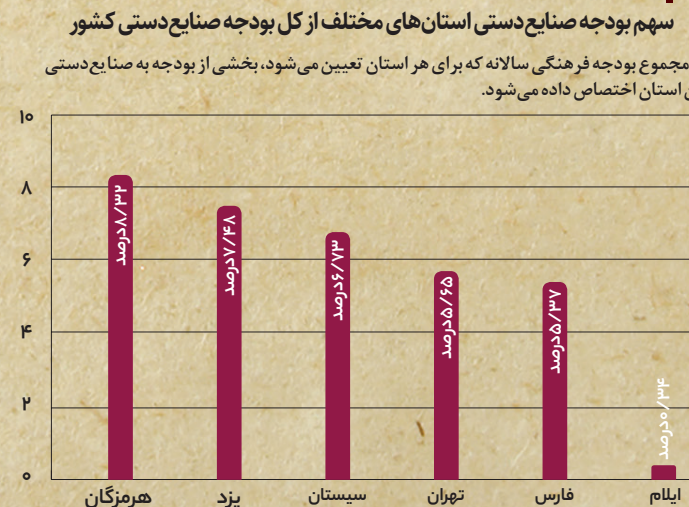

روند چاپ کتاب‌های مربوط به صنایع دستی در تهران در سال‌های مختلف

یکی از شاخص‌هایی که میزان اهمیت پرداختن به صنایع دستی را نشان می‌دهد، حجم انتشار کتاب‌های عمومی و تخصصی این حوزه است.

نقطه آغاز صنعت صنایع دستی تهران، در دوران قاجار شکل گرفت وقتی که تهران پایتخت شد

به دلیل تنوع قومی که در تهران وجود دارد، صنایع دستی این شهر به ۳ گروه روستایی، عشایری و شهری تقسیم می‌شود.

- زیورآلات
- خاتم کاری
- تراش سنگ‌های قیمتی و نیمه‌قیمتی
- زیلوفافی
- تراش و نقاشی روی شیشه
- سفالگری
- قلمزنی روی مس و برنج
- خراطی
- شیشه‌گری
- سب‌دبافی
- چاپ باتیک
- نقاشی روی چرم

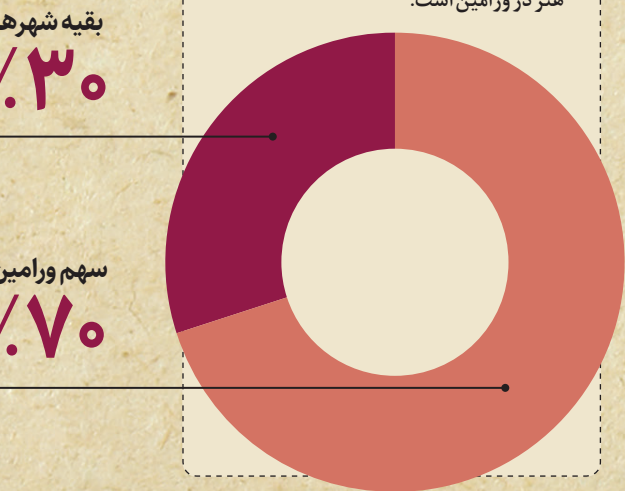

گلیم شیریکی پیچ (نوعی گلیم با قدمت ۴۰۰ ساله) از شاخص‌ترین دستبافت‌های زنان روستایی و عشایری است که خاستگاه اصلی آن در روستای دارستان در ۲۵ کیلومتری مرکز شهرستان سیرجان قرار دارد. تبدیل شدن به برند جهانی در بازار صنایع دستی، اعتماد مشتری برای خرید محصول، توسعه بازار صنایع دستی، رقابت‌پذیری در بازارهای بین‌المللی، اشتغال‌زایی، ارزآوری بالا، حفظ اشتغال موجود، حفظ اصالت‌های فرهنگی منطقه از ره‌آورد‌های ثبت جهانی گلیم شیریکی پیچ

ورامین پایتخت هنر شیشه‌های سنتی

شهر ورامین را به عنوان پایتخت هنر ساخت شیشه‌های سنتی و آیکونه می‌شناسند و در همه ایران، بیشترین کارگاه‌های تولیدی این هنر در ورامین است.

سی و یکمین صادرکننده صنایع دستی جهان

در حال حاضر، ایران سی و یکمین صادرکننده صنایع دستی جهان است و از ۴۰۰ رشته شناخته شده صنایع دستی، ۲۰۰ رشته در ایران تولید می‌شود.

تولید در ۳۰۰ رشته

صنایع دستی

مشتریان اصلی

بازارهای صنایع دستی تهران

مهم‌ترین بازارهای فروش صنایع دستی تهران

خیابان‌های استاد نجات‌اللهی (ویلا)، طالقانی و رشو، بازار عودلاجان، سرا، هنر فردوسی، مجموعه یونسکو، ایران سرا در برج آزادی و بازار بزرگ ایران

کدام صنایع دستی از گذشته در تهران رونق داشته است؟

حوله‌بافی

مینای خانه‌بندی

نقاشی روی چرم

ظروف مسی

سیرجان است. فعالیت بیش از هزار بافنده در ۲۰۰ کارگاه تولیدی گلیم، سیرجان را به مهد گلیم جهان تبدیل کرده است. گلیم شیریکی - پیچ یا سوزنی، برخلاف گلیم‌های معمولی یک بافت گره‌دار است و آن را دستبافتی میان قالی و گلیم می‌دانند. آغاز بافت آن را به زمان ورود ایلات افشار و بوچاقچی به کرمان در زمان صفویه و سپس در دوره افشاریه نسبت داده‌اند. نقشه‌های گل و گلدانی، تریخ، سه کله، کوه پنج، بندی لوزی، خشتی یا قالی، اصیل‌ترین نقشه‌های بافت گلیم شیریکی پیچ است.

چراغ این ریزه‌کاری از بیش از ۵۰ سال قبل روشن است
زندگی با چوب

دست‌آتش بی‌بسته و مهارت‌ش در هنر ریزه‌کاری چوب است. متولد ۱۳۲۲ در اهالی مرند است که از سال ۱۳۴۷ در ارومیه زندگی می‌کند و از سر علاقه به این رشته‌گرایی یافته و تلاش او برای حفظ این مهارت هنری نامش را در برترین‌های این صنعت قرار داده است. احمد حاجی‌زاده که با ریزه‌کاری هنرش را روی چوب پیاده می‌کند و به آنها جان تازه می‌بخشد و به دست مردم می‌رساند، شغلی را با مثبت‌کاری متفاوت می‌داند.

هنر ظریف

در میان دستگاه‌های قدونیم قد، معازف‌اش پُر از چوب‌های بزرگ و کوچکی است که قرار است به میز تخته شطرنج، جعبه آینه، تابلو چوبی، جعبه آرایش، جای دستمال کاغذی، پایه چوبی آینه، شکلات‌خوری و هر جعبه چوبی‌ای که در ذهن‌تان باشد، تبدیل شود. چراکه حاج احمد همه اینها را می‌تواند بسازد. این استاد کار حرفه‌ای که پروانه کسبش را سال ۱۳۵۰ گرفته، معتقد است برای این پروانه کسب، کلی رحمت کشیدم و حالا که در این صنعت حرفی برای گفتن دارم، اجازه نمی‌دهم پروانه کسبم بدون تمدید بماند. او هنر ریزه‌کاری را اینطور تعریف می‌کند: هنر ریزه‌کاری استفاده از یک نوع چوب برای ساخت اشیاست، وسایلی چوبی که از طریق برش و سپس صیقل‌کاری، کالبد جدید پیدا می‌کنند. با این تکنیک هنری، محصولات چوبی در نهایت ظرافت، دقت و زیبایی تولید می‌شود. ریزه‌کاری یکی از صنایع دستی پررونق ارومیه است که اساس آن روکش کردن قطعات چوبی آماده شده بر مبنای طرح مورد نظر است، این محصولات با چوب گردو، سنجد، گلابی، سرو و صنوبر تبدیل به اشیای باارزشی که با بریدن چوب در قطعات نازک و کنار هم چسباندن آنها تولید می‌شوند.

مهارت سمباده و دست

تا چشم کار می‌کند چوب گردو در ابعاد مختلف در گوشه و کنار کارگاه دیده می‌شود. حاج احمد دستش را به چوب‌های ایستاده می‌کشد و می‌افزاید: این چوب‌ها زندگی و عمر من هستند، اینها مواد اولیه صنعت و هنرم است که اگر نباشد گویا همه این ابزار بی‌فایده هستند، من این چوب‌ها را ابزار تقریباً همانند منبت‌کاری و با استفاده از ابزار مخصوص برش و چسباندن و سمباده‌کاری، شکل می‌دهم و پس از اتمام کار روی محصول را با لایه‌هایی از لاک الکل یا سیلر و کیلر می‌پوشانم.

